

ARCHIV - JAK NĀ•M MAMINKA VADILA

ĀšterĀ½, 10 Ā•ervenec 2012

Dcera nĀ›kolik let Ā¾ila se svĀ™m pĀ™ĭtelem, nakonec se pak i vzali – problĕm byl ale v tom, Ā¾e nemohla otĀ›hotnĀ›t, moc chtĀ›la. A tak podstupovala rĀ›znĀ› vyšetĀ™enĭ, zkoušela i lĕĀ•itele a bylinkĀ™ky.

A tak se stĀvaly takovĕ kurióznĭ pĀ™ĭhody, jako Ā¾e jsme k nim pĀ™ĭjeli na vĭkend s mĀ™m pĀ™ĭtelem, dcera nĀ›co kutila a zavrĀ•ela minutka a ona si pĀ™ĭnesla na stĀ™l nĀ›jakĀ› Ā•ajĀ•ek. Jirka se ji ptal, co Ā¾e to mĀ› za bylinky a ona na to „Ā› dĀ›tiĀ•ky“. VytĀ™eštil na mĀ› oĀ•i s poznĀmkou: „proboha ty jsi tĀ› svĀ› holce nevysvĀ›tlila, jak se poĀ™ Ā•ejem to nepĀ›jde!“. No nasmĀli jsme se.

VyvĀdĀ›la všelijakĕ vĀ›ci a k niĀ•emu to nebylo. Jednou si dost ošklivĀ› a komplikovanĀ› zlomila nohu, nĀ›o zanedbala nemocnici, pak dalšĭ komplikace, ve finĀle ji po nĀ›kolika lĕtech nohu spravil aĀ¾ docent Smetana v motolskĕ nemocnici. Ale podle toho pravidla – všechno špatnĕ je k nĀ›Ā•emu dobrĕ - tak v tomhle mezidobĭ dcera najednou otĀ›hotnĀ›la, narodila se jí holĀ•ĭka – Terezka a dcera se dostala, díky špatnĀ› srostlĕ noze, do invalidnĭho dĀ›chodu. NeĀ¾ se však dostala do Motola, tak to trvalo. x x x To uĀ¾ byly malĕ Terezce tĀ› kdyĀ¾ „maminĀ›“ nohu znovu zlomili, ze stehna vyndali štĀ›py kostĭ a nohu koneĀ•nĀ› spravili – sice ji mĀ› stejnĀ› kratšĭ, ale rovnou a mĀ›Ā¾e chodit bez berlĭ. Ale mezitĭm jí staĀil manĀ¾el plĀchnout s chĀ›vou a tak holky zĀ›staly samy. Coby invalida mĀ› slevu na drĀze a tak jednou za mĀ›sĭc ve Ā•tvrtek pĀ™ĭvezla Terezku do Prahy, na nĀdrĀ¾ĭ jsem si ji vyzvedla, poĀ•kaly jsme tam ještĀ› s mĀmou pĀ™l hodiny, neĀ¾ pĀ™ĭjede vlak, co ji odveze zpĀtky domĀ› a v nedĀ›li to bylo zase obrĀcenĀ›. A – pak jsme si s Tes šly uĀ¾ĭvat ruchu velkomĀ›sta. V tĕ dĕ prošly všechna hĀ™išĀ›Ātka, nejRznĀ›jšĭ prolejzaĀ•ky a skluzavky, co po Praze jsou, nakrmily kvanta labutĭ a kaĀ•enek a nauĀily se spoustu vĀ›cĭ. Jedna z nejĀ•astĀ›jšĭch tras byla z domova osumĀctkou na Malostranskou a odtamtud pĀ›šky pĀ™es Kampu zase k domovu. Hned na zaĀ•Ātku Kampy je parĀ•ĭk, pĀ› laviĀ•e pĭskovištĀ› se skluzavkou a prolejzaĀ•ka. Terezka nadšenĀ› a neúnavnĀ› vylĕzala na skluzavku a šupem dolĀ›, kdyĀ¾ ji to pĀ™estalo bavit šup na prolejzaĀ•ku. Tak jsem prozkoumala terĕn, dole vrstva mulĀ•ovacĭh štĀ›pĀ™ (no, peĀ™ina to zrovna není, ale dobrĀ), ukĀzala jsem, jak dĀvat ruce a nohy, aby nespadla. Holka to byla a je šikovnĀ› a za chvĭli tam lezla jak opiĀ•ka. JeštĀ› jsem zkontrolovala stav financĭ v penĀ›Ā¾ence, kdyby nĀhodou bylo tĀ™eba na taxĭka a upalovat do nemocnice. Pak jsem se usadila na nejbliĀ¾šĭ laviĀ•ku, noĀ¾ku pĀ™es noĀ¾ku a dlouhĀ› kouĀ™ – pohoda. NeĀ¾ projdete celou Kampu, nakoupĭte peĀ•ivo a chĀ› labutĭ, prozkoumĀte všechna dostupnĀ› zĀkoutĭ, prolezete dalšĭ hĀ™ištĀ›, zabere vĀm to vĀ›tšinu dne. A tahle prochĀzka se Tes velmi lĭbila. x x x Jednou se stalo, Ā¾e dcera neodjela zpĀtky a zĀ›stala s nĀma. Nebyly jsme sice nadšenĕ, ale vzaly jsme ji sebou. My uĀ¾ byly trĕnovanĕ, takĀ¾e kdyĀ¾ jsme pĀ™ĭiške skluzavce a prolejzaĀ•ce, Tes se automaticky pustila do sportovnĭho vĭkonu a my se usadily na laviĀ•ku. Dokud Tes absolvovala jen skluzavku, tak to ještĀ› šlo, ale v momentĀ›, kdy pĀ™ešla na prolejzaĀ•ku, vylĭtla dcera jak Ā•ertĭk ze škatulky a sundĀvala Tes dolĀ›, s poznĀmkami typu: „BoĀ¾e, ty snad nemĀš rozum, tohle jĀ nemĀ¾u ani vidĀ›t!!“. Nic nepomohlo mĕ ujišĀ›ovĀnĭ, Ā¾e tam nejsme poprvĕ, Ā¾e to ta holka zvlĀdĀ bravurnĀ› a šikovnĀ›. Musely jsme to vzdĀt a jĭt dĀl, jinak by nĀs umlĀtĭla. Od tĕ doby jsme si mĀmu uĀ¾ v Praze nenechĀvaly a jĀ nikdy nemusela pouĀ¾ĭt taxĭk na cestu do nemocnice.

ZDENA P.